

Litt om Allan Kardec

Vi kan ikke skrive om spiritismen uten å nevne **Allan Kardec**.

Hippolyte Léon Denizard Rivail ble født i Lyon, Frankrike, den 3. oktober 1804. Han studerte i Yverdun (Sveits) i den berømte professoren Johann Heirich Pestalozzis institutt som var et av de mest respektable i hele Europa. Hippolyte Léon ble tidlig en av

Pestalozzis mest fremstående elever, en intelligent og hengiven medarbeider som senere skulle utøve stor innflytelse over undervisningen i Frankrike og i Tyskland. Han var en stor språkforsker og behersket flere språk som tysk, engelsk, italiensk, spansk og nederlandsk.

Når hans studier i Yverdun tok slutt kom han tilbake til Paris der han ble en aktiv lærer og en fremstående pedagog. Han giftet seg med læreren og forfatter Amélie Gabrielle Boudet som var en verdifull medarbeider for sin framtidige misjon. Han skrev bøker om grammatikk, matematikk og pedagogikk. I tillegg underviste han i fysikk, kjemi, astronomi og fysiologi. I 1831 ble han belønnet med en pris for sin monografi «Hvilket undervisningssystem er mer i harmoni med tidens behov». Blant hans arbeid finnes også « Presentasjon av en plan for forbedring av allmenn undervisning» og også «Klassisk Fransk Grammatikk».

Som lærer utga han 22 undervisningsbøker om fransk grammatikk, matematikk, vitenskap og om nye undervisningsmetoder.

Han ble beskrevet som en man med stor energi og utholdenhet; skeptisk av egen natur og på grunn av sin utdanning.

Det var i 1854 at Prof. Rivail hørte om de «roterende bordene». I begynnelsen viste han seg skeptisk, tross hans studier om magnetismen. Men som en fri tenker, oppriktig og observant menneske begynte han å interessere seg for fenomenet. Hans studier og forskning førte han til familien Baudins hjem der han tok i mot mange budskap gjennom Carolines og Julies mediumiske evner. Han fastslo til slutt at intelligensen bak manifestasjonene var åndene av mennesker som hadde forlatt det fysiske livet.

Resultatet av hans 20 år med forskningsarbeid kalte han for SPIRITISME fordi med hans egne ord "**for nye ting trenger vi nye ord**".

Hippolyte Léon tok pseudonymet Allan Kardec, hans navn i et tidligere liv.

Under navnet Allan Kardec skrev han og organiserte 5 bøker som er spiritismens hjørnesteiner:

- **Åndenes Bok** (1857): Inneholder prinsippene om sjelens udødelighet, åndenes egenskap og samvirke med mennesker, de moralske lover, det kommende liv og menneskehetens framtid. Den inneholder 1019 spørsmål som ble besvart av åndene.

- **Medienes bok** (1861): Samler forklaringer om alle mediumiske manifestasjoner, midler for kommunikasjoner og relasjoner med åndene, opplæring av mediumiteten og vanskeligheten som kan oppstå når vi praktiserer den.

- **Evangeliet ifølge spiritismen** (1864): Boken er tilegnet Jesus lære, fortolket etter spiritismen og dens anvendelser i livets forskjellige situasjoner.

- **Himmel og Helvete** (1865): Boken er også kalt "Guds rettferdighet etter spiritismen". Den gir et sammenlignende innsyn om hva som skjer når vi passerer fra kroppslig liv til åndelig liv. Den gir en innsikt i Guds rettferdighet.

- **Genesis** (1868): Tar opp følgende temaer: Guds eksistens, opprinnelse av godt og ondt; gjensidige ødeleggelser av levende vesener; forklaring av naturens lover; skapelsen og livet i Universet; Jordens dannelse; det kroppslige mennesket og unionen av det åndelig prinsippet og materien, osv.

I 1858 grunnla han den første spiritistiske foreningen som han kalte: «Société Parisienne des Études Spiritiques».

Allan Kardec desinkarnerte i Paris den 31. mars 1869 i en alder av 64 år.